

[Holger K. Nielsen]

der, så kunne de naturligvis også bebos af almindelige mennesker. En række, især unge, mennesker, kom i klemme i den kondemneringspraksis, og det førte til en urimelig situation for de pågældende mennesker.

På den baggrund er vi tilfredse med, at der nu er kommet et lovforslag fra regeringen, som på mange måder ser fornuftigt ud. Der kan være ting, vi skal se nærmere på, det er jo ret tekniske ting, og jeg har forstået, at det også har givet visse tekniske problemer at udarbejde lovforslaget. Derfor skal vi naturligvis se grundigt på det under udvalgsarbejdet.

Men som en konsekvens af at vi har været initiativtagere til at få skred i denne sag, er vi som sagt tilfredse med, at der nu er kommet dette lovforslag, og vi vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Mejdahl (V):

Dette lovforslag er en udløber af beslutningsforslag nr. B 64, fremsat af SF og Fremskridtspartiet i sidste folketingssamling, som resulterede i en beretning afgivet af Boligudvalget den 23. maj.

Der har vist sig eksempler på, at boligejere er kommet alvorligt i klemme rent økonomisk, når boligkommissionen har truffet beslutning om kondemnering af en ejendom, og det er for at rette denne skævhed og tilsyneladende uretfærdighed, at boligministeren fremsætter dette lovforslag. Forslaget vil sikre, at der ydes en sådan boligejer et tilskud. Det ydes ud fra en rimelighedsbetragtning, og det er forudsat, at tilskuddet gøres skattefrit.

Beløbene hentes fra byfornyelsesmidlerne og giver således ikke direkte ekstraudgifter, men man må selvfølgelig erkende, at man kommer knap så langt med byfornyelsen, hvis der er mange, der skal have erstatning.

Loven får virkning fra 1. januar 1983, hvor byfornyelsesloven trådte i kraft. I Venstre mener vi, at det er rimeligt at tage denne dato som udgangspunkt.

Vi støtter lovforslaget, fordi vi hermed kan hjælpe boligejere, som bliver påført en udgift, som de ikke har haft mulighed for at undgå og forudse. Misligholdelse udløser efter lovforslaget ikke tilskud. Loven vil vel også indebære, at Boligkommissionen tænker sig om en ekstra gang, inden den træffer beslutning om kondemnering.

Endelig er vi enige i, at tilskuddet skal ydes ud fra en rimelighedsbetragtning. Det tror vi er rigtigere, end at vi lægger os fast på stive regler om købspris eller offentlige vurderinger.

På Venstres vegne kan jeg anbefale lovforslaget og tilsige vores medvirken til en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige boligministeren tak, fordi hun har været hurtig til at efterkomme den henstilling, der lå i det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet og SF tog initiativ til.

Jeg er glad for, at regeringen har indset, at det var en aldeles urimelig behandling, der overgik de boligejere, der fik kondemneret deres lejligheder i København. Jeg ved ikke, om man kan sige, at Københavns Kommune misbrugte bestemmelserne, men de brugte dem i hvert fald så meget mere. Jeg er tilfreds med, at midlerne kommer fra byfornyelsesmidlerne, for det er jo til syvende og sidst også et led i byfornyelsen af København.

Jeg synes, det er et rigtigt princip, at Folketingset så bredt bliver enig om, at folk, der har handlet i tillid til gældende lovgivning, kan man ikke bare foretage indgreb over for, som gør deres ejendomme værdiløse, så Fremskridtspartiet er glad for forslaget. Vi medvirker gerne til en hurtig udvalgsbehandling, selv om der er et par tekniske ting – og der er meget teknik i det her – som vi lige må have på plads.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil også gerne blande mig i koret af positive tilkendegivelser og sige, at set fra en radikal synsvinkel er det yderst tilfredsstillende, at vi nu får løst det problem, som flere af os har mødt allerede for et års tid siden på grund af en kondemneringspraksis i specielt Københavns Kommune, som betød, at mennesker, der havde købt i tillid til, at man kunne erhverve udstykkede ejerlejligheder og andre former for boliger, bl.a. andelsboliger, senere pludselig kunne risikere at miste det, man havde købt, uden forklarlig grund.

Jeg synes, det er godt, at vi nu får slået fast, at så galt kan det ikke gå, uden at det offentlige er med til at gøre skaden god. Og samtidig får vi jo altså også lavet en formulering af loven, sådan at vi ikke ændrer ved hovedprincippet om, at man i forbindelse med sanering og byfornyelse ikke i almindelighed foretager ekspropriation.